

**Riksförsäkringsverkets föreskrifter
om ersättning för material som använts i tandtekniskt arbete;**

beslutade den 9 juni 1988.

Med stöd av 28 § tandvårdstaxan (1973:638) föreskriver riksförsäkringsverket följande.

1 § Kostnader betalas enligt tandvårdstaxans bestämmelser för följande material som har använts i tandtekniskt arbete:

1. dentala gjutguld typ I-IV och gjutguld för metallkeramik, typ A och B, som får användas till fast kron- och broprotetik för permanent bruk enligt socialstyrelsens föreskrifter,
2. slaglod, kohesivt guld, guldstift, samt platina- eller guldfolie som ingår i foliebunden krona,
3. titankomponenter samt cylinder och skruv av guld som ingår i en sådan behandling med implantationsprotetik som ersätts av försäkringen,
4. förankringsselement,
5. prefabricerade tänder.

Har i ett tandtekniskt arbete använts annat gjutguld än vad som anges i första stycket 1, berättigar inte detta tandvårdsarbete till arvode enligt tandvårdstaxan.

2 § Bestämningen av den vikt som skall ligga till grund för beräkningen av kostnader för dentala gjutguld skall ske när det tandtekniska arbetet är färdigt att sändas till tandläkaren första gången. Vägningen skall ske före lödning. I vikten får inte inräknas fasadmaterial, prefabricerade stift eller förankringsselement. Den på detta sätt bestämda vikten får ökas med högst 8 procent som kompensation för svinn.

Vid ädelmetallarbete betalas kostnader för högst 0,3 gram slaglod per lödning och vid kobolt-kromarbeten för högst 0,4 gram slaglod per lödning.

3 § Kostnader för dentala gjutguld betalas per gram med högst det belopp som framgår av nedan angivna formler. Med finguldpriset avses Guldcentralens sista prisnotering på finguld månaden före den månad det färdiga arbetet sänds till tandläkaren.

a) Gjutguld typ I-IV:

finguldpriset per gram x 0,75 + 20 kronor.

b) Gjutguld för metallkeramik typ A:
finguldpriset per gram x 0,80 + 36 kronor.

c) Gjutguld för metallkeramik typ B:
finguldpriset per gram x 0,50 + 30 kronor.

4 § Kostnader för material som avses i 1 § första stycket 2-5 betalas högst med det belopp som motsvarar inköpspriset.

Med undantag av vad som sägs i första stycket beträffande inköpspriset gäller för prefabricerade tänder följande. Om inköpspriset inte kan härledas, betalas kostnaden högst enligt inköpspriset på den senaste inköpsfakturan. Kostnader för tänder som ingår i hela överkäks- och underkäksproteser samt helproteser, betalas högst enligt inköpspriset för hela set. Kostnader för tänder, som ingår i en färdigställd partialprotes eller fastsatts vid lagning av en protes betalas högst enligt inköpspriset för enstaka tänder.

Försäkringskassan äger sätta ned begärd ersättning för material som avses i 1 § första stycket 2-5, om priset inte kan anses skäligt.

5 § Till kostnaden enligt 3 och 4 §§ läggs mervärdesskatt.

.....

1. Denna författning träder i kraft den 1 juli 1988.

2. Genom författningen upphävs kungörelsen (RFFS 1983:15) med föreskrifter om ersättning för kostnader för ädla metaller och annat material, som använts i tandtekniskt arbete.

3. Kostnader för tandtekniskt material får tas ut enligt den upphävda författningen, om faktureringen av det tandtekniska arbetet sker före den 1 juli 1988.

4. I fråga om 3 § gäller att kostnader för dentala gjutguld som inköpts före ikraftträdandet får tas ut enligt den upphävda författningen, dock längst till utgången av år 1988.

RIKSFÖRSÄKRINGSVERKET

KARL GUSTAF SCHERMAN

Birgit Strand Arvo Marits